KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, op 31 juli 1997 door de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "tot wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn", heeft op 12 september 1997 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn op hoofdzakelijk twee punten te wijzigen.

In de eerste plaats wordt de regeling inzake het administratief toezicht afgestemd op die welke van toepassing is op de gemeenten (1). Het bijzonder toezicht wordt beperkt tot een aantal met name genoemde aangelegenheden, terwijl het algemeen toezicht wordt vereenvoudigd. Wat specifiek het algemeen toezicht betreft, wordt de plicht tot kennisgeving aan de hogere overheid beperkt, wordt een uniforme procedure ingevoerd voor alle openbare centra voor maatschappelijk welzijn (hierna : O.C.M.W.'s), ongeacht het aantal inwoners van hun gebiedsomschrijving, en wordt het verloop van de toezichtsprocedure bij een mogelijke schending van het gemeentelijk of het algemeen belang ingekort. Zowel inzake het bijzonder toezicht als inzake het algemeen toezicht worden de termijnen voor het nemen van een beslissing ingekort en eenvormig gemaakt. Ten slotte wordt het algemeen toezicht voortaan nog slechts uitgeoefend door de provinciegouverneur en de Vlaamse regering, en wordt de bevoegdheid terzake van het college van burgemeester en schepenen afgeschaft.

---

(1) Zie het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten.

Het ontwerp voert voorts een regeling in m.b.t. de mogelijke vormen van samenwerking met andere O.C.M.W.'s, openbare besturen of andere rechtspersonen (1). Het voorziet aldus in een versoepeling van de mogelijkheid om een vereniging op te richten, in de zin van hoofdstuk XII van de wet van 8 juli 1976. Het creëert ook de mogelijkheid om een vereniging zonder winstoogmerk op te richten, althans met het oog op de exploitatie van een ziekenhuis (2). Overigens wordt, m.b.t. de ziekenhuizen die enkel van een O.C.M.W. zelf afhangen, in een ruimere beheersautonomie van die ziekenhuizen voorzien.

BEVOEGDHEID VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

1. Volgens artikel 5, § 1, II, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen zijn

---

(1) Op dit punt blijkt het ontwerp geïnspireerd te zijn door de bepalingen van een voorstel van decreet van de heer Vandeurzen houdende verbetering van de samenwerkingsmogelijkheden van openbare ziekenhuizen, ingediend tijdens de vorige legislatuur (Parl. St., Vl. Raad, 1993-94, nr. 530-1; zie ook het advies L. 24.342/8 van de Raad van State van 31 maart 1995, Parl. St., Vl. Raad, 1993-94, nr. 530-5).

(2) Het ontwerp vormt aldus een reactie op een arrest van de Raad van State waarin vastgesteld werd dat de vigerende bepalingen van de wet van 8 juli 1976 relatief beperkte mogelijkheden tot samenwerking met een O.C.M.W. boden, en met name niet toelieten dat een O.C.M.W. een constructie zou opzetten waarbij een door hem beheerd ziekenhuis overgedragen zou worden aan een vereniging zonder winstoogmerk (R.v.St., 17 oktober 1994, Janssens, nr. 49.708).

de gemeenschappen in beginsel bevoegd, wat de bijstand aan personen betreft, voor het beleid inzake maatschappelijk welzijn, met inbegrip van de organieke regels betreffende de O.C.M.W.'s. In die bepaling worden voorts een aantal aspecten van het beleid inzake maatschappelijk welzijn opgesomd, die bij wijze van uitzondering tot de bevoegdheid van de federale overheid blijven behoren.

Het voorliggende ontwerp brengt wijzigingen aan in de organieke regels betreffende de O.C.M.W.'s. Formeel beoogt het geen wijzigingen aan te brengen in bepalingen van de wet van 8 juli 1976 die een aangelegenheid regelen welke krachtens de bijzondere wet tot de bevoegdheid van de federale overheid zijn blijven behoren.

Niettemin doen een tweetal bepalingen van het ontwerp problemen rijzen.

2. In de eerste plaats strekt het ontworpen artikel 159 van de wet van 8 juli 1976 ertoe een artikel 79bis in die wet in te voegen, waardoor een decretale basis wordt gecreëerd voor het sluiten of het overdragen van een inrichting of een dienst die het O.C.M.W. heeft opgericht. Dergelijke sluiting of overdracht kan slechts plaatsvinden "onverminderd de wettelijke taken van het (O.C.M.W.) zoals bepaald in hoofdstuk IV (van de wet van 8 juli 1976)" (ontworpen artikel 79bis, § 1).

De Raad van State merkt op dat door het sluiten of het overdragen van een dienst of een inrichting, het

betrokken O.C.M.W. zich in werkelijkheid ontdoet van die dienst of inrichting en zijn beslissingsbevoegdheid daarmee uit handen geeft (1). Aldus onderscheidt een dergelijke constructie zich wezenlijk van die waarbij een O.C.M.W. een overeenkomst sluit met een derde (artikel 61 van de wet) of "deelneemt" in een "vereniging", bedoeld in hoofdstuk XII van de wet (artikel 79 van de wet). Op dat onderscheid heeft de Raad van State, afdeling administratie, trouwens uitdrukkelijk gewezen in zijn arrest van 17 oktober 1994, Janssens, nr. 49.708 (2).

De constructie die het ontworpen artikel 79bis beoogt mogelijk te maken, dient getoetst te worden aan de bepalingen van hoofdstuk IV van de wet van 8 juli 1976, i.v.m. de taken van de O.C.M.W.'s. Dat hoofdstuk betreft immers een aangelegenheid waarvoor de federale overheid, overeenkomstig artikel 5, § 1, II, 2°, van de bijzondere wet, bevoegd gebleven is.

Met name de bepalingen van afdeling 1 van het bedoelde hoofdstuk, die de algemene taken en de uitvoering ervan betreffen, zijn hier van belang. Zo bepaalt artikel 57, § 1, dat het O.C.M.W. "tot taak (heeft) aan personen en gezinnen de dienstverlening te verzekeren waartoe de gemeenschap gehouden is", en omschrijft het verder in

---

(1) Zie in dit verband trouwens de uitdrukkelijke bepaling van het ontworpen artikel 79bis, § 3, vierde lid.

(2) Zie inzonderheid de overwegingen 3.1.5.5.1.1 en 3.1.5.5.2.

algemene bewoordingen welke de aard van die dienstverlening is. Artikel 60, § 6, bepaalt voorts dat, "waar de noodzakelijkheid zich voordoet, ... het (O.C.M.W.), desgevallend in het kader van een bestaande planning, inrichtingen of diensten (opricht) met sociaal, curatief of preventief karakter, ... deze (uitbreidt) en ... deze (beheert)". De bedoelde noodzaak moet blijken uit een onderzoek naar de behoeften, in het licht o.m. van de bestaande inrichtingen of diensten van gelijke aard. Ten slotte moet gewezen worden op artikel 61, dat een O.C.M.W. de mogelijkheid biedt om beroep te doen op de medewerking van derden, met het oog op de uitvoering van de taken die aan het O.C.M.W. zijn opgedragen.

Uit de genoemde bepalingen blijkt dat de federale overheid de O.C.M.W.'s de verplichting oplegt om, waar de noodzakelijkheid zich voordoet en op grond van een behoeftenonderzoek, bepaalde inrichtingen of diensten op te richten, met het oog op de dienstverlening aan personen en gezinnen. Aan het O.C.M.W. wordt m.a.w. een verplichting opgelegd in één richting : het inspelen op bestaande noden, door het oprichten van inrichtingen of diensten, welke het O.C.M.W. dan zelf of met medewerking van derden beheert (1).

---

(1) Artikel 118 van de wet - dat voorkomt in een hoofdstuk m.b.t. een aangelegenheid welke niet meer tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort - doet in zijn vigerende versie geen afbreuk aan dat uitgangspunt. Het O.C.M.W. kan zich, volgens die bepaling, weliswaar verenigen met andere overheden in een nieuwe rechtspersoon, opdat deze een opdracht van het O.C.M.W. zou uitvoeren. Het O.C.M.W. blijft aldus echter als zodanig nog steeds betrokken bij het beheer van de door hemzelf opgerichte inrichting of dienst (zie de verwijzing

De ontworpen regeling strekt ertoe aan een O.C.M.W. de mogelijkheid te bieden om een door hem opgerichte inrichting of dienst te sluiten of over te dragen. Aldus wordt een aangelegenheid geregeld welke rechtstreeks verband houdt met de taken die aan het O.C.M.W. zijn opgelegd. Zonder zich uit te spreken over de vraag of die regeling bestaanbaar is met de vigerende, wettelijke regeling i.v.m. het oprichten (of uitbreiden) van inrichtingen en diensten, moet in elk geval vastgesteld worden dat die regeling een aangelegenheid betreft welke het voorwerp uitmaakt van hoofdstuk IV van de wet van 8 juli 1976 en daardoor tot de bevoegdheid van de federale overheid is blijven behoren. Het staat enkel aan die overheid, niet aan de gemeenschappen, om te oordelen of het opportuun is om in een regeling m.b.t. de sluiting of de overdracht van een inrichting of een dienst te voorzien, en zo ja, om daarvan de inhoud te bepalen.

De Vlaamse Gemeenschap is dus onbevoegd om een regeling als vervat in het ontworpen artikel 79bis vast te stellen.

Aan die conclusie wordt geen afbreuk gedaan doordat het ontworpen artikel 79bis, § 1, bepaalt dat de sluiting of de overdracht van een inrichting of een dienst (enkel) kan plaatsvinden, "onverminderd de wettelijke taken van het (O.C.M.W.) zoals bepaald in hoofdstuk IV". De federale wetgever is immers bevoegd, niet enkel om de O.C.M.W.'s met

---

hiervóór naar R.v.St., 17 oktober 1994, Janssens, nr. 49.708, overw. 3.1.5.5.2).

bepaalde taken te belasten, maar ook om te bepalen hoe die taken in essentie uitgevoerd moeten worden en eventueel hoe aan de verantwoordelijkheid terzake van een O.C.M.W. een einde gesteld kan worden.

3. Een andere bepaling die hier vermeld moet worden, is het ontworpen artikel 174 van de wet van 8 juli 1976, dat ertoe strekt artikel 125 van die wet te wijzigen. Het ontworpen artikel 125, derde lid, bevat een regeling inzake de financiering van de tekorten van de ziekenhuizen die afhangen van verenigingen bedoeld in artikel 118 van de wet.

Andermaal rijst de vraag of aldus niet een aangelegenheid wordt geregeld die geacht moet worden te behoren tot de "organieke wetgeving" inzake de ziekenhuizen, welke aangelegenheid overeenkomstig artikel 5, § 1, I, 1°, a, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort.

Die vraag was reeds aan de orde in het advies L. 24.342/8 dat de Raad van State op 31 maart 1995 heeft gegeven over een voorstel van decreet van de heer Vandeurzen houdende verbetering van de samenwerkingsmogelijkheden van openbare ziekenhuizen. In dat advies kwam de Raad van State tot de conclusie dat de plaats van artikel 125 in de wet van 8 juli 1976 een formeel argument opleverde om te besluiten tot de bevoegdheid van de gemeenschappen om die bepaling te wijzigen. Een inhoudelijk argument kon de Raad daarentegen niet vinden; ook het beroep op artikel 10 van de bijzondere

wet van 8 augustus 1980 ("implied powers") leek hem twijfelachtig (1).

Te dezen meent de Raad van State zich ertoe te kunnen beperken naar het voornoemde advies te verwijzen.

ALGEMENE OPMERKING

Het ontwerp hanteert de techniek van invoeging van een nieuw hoofdstuk in de organieke wet van 8 juli 1976, bevattende een "aanvullende regeling voor de Vlaamse Gemeenschap". De bepalingen van dat hoofdstuk zijn alle opgevat als bepalingen tot wijziging van een vigerende bepaling van die wet, of tot invoeging van nieuwe bepalingen. Er zijn in dat hoofdstuk daarentegen geen autonome bepalingen.

Die werkwijze wijkt af van die welke tot hiertoe m.b.t. de wet van 8 juli 1976 is gevolgd. Wijzigingen van de bestaande artikelen zijn door de decreetgever rechtstreeks in de betrokken wetsartikelen aangebracht, nieuwe artikelen zijn rechtstreeks in de wet ingevoegd, en bestaande artikelen zijn rechtstreeks opgeheven (2).

---

(1) Parl. St., Vl. Raad, 1993-94, nr. 530-5, pp. 6-10, opm. 2.2.

(2) Zie de artikelen 10, 22bis en 87 van de wet, evenals de opheffing van artikel 105 daarvan.

Omwille van de interne coherentie van de wet, in de versie zoals zij zal gelden voor de Vlaamse Gemeenschap, dient in het voorliggende ontwerp dezelfde werkwijze te worden gevolgd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

Inleidende zin

Enkel de thans nog voor de Vlaamse Gemeenschap geldende wijzigingen van de wet van 8 juli 1976 moeten vermeld worden. Concreet betekent dit dat de verwijzingen naar de volgende akten geschrapt kunnen worden : wetten van 9 augustus 1980, 31 december 1983, 28 juni 1984, 31 juli 1984 en 13 juni 1985 en koninklijk besluit van 24 maart 1989.

Ontworpen artikel 152

Het ontworpen artikel 26bis, 5°, van de wet van 8 juli 1976 verwijst o.m. naar de sluiting en de overdracht van bestaande diensten of instellingen.

Voor die bepaling geldt dezelfde opmerking als die welke hiervóór i.v.m. het ontworpen artikel 159 (artikel 79bis) werd gemaakt (opmerking 2 i.v.m. de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap).

Ontworpen artikel 155

1. De eerste volzin van het eerste van de ontworpen leden van artikel 42 is op een moeilijk leesbare wijze geformuleerd. Het zou de duidelijkheid ten goede komen, indien die zin vervangen zou worden door twee zinnen, waarbij in de eerste zin de procedure in geval van "positief" (lees : "gunstig") advies in consensus van het overlegcomité geregeld wordt, en in de tweede zin de procedure in geval van ontstentenis van een dergelijk advies.

2. Men late het laatste van de ontworpen leden van artikel 42 aanvangen als volgt : "De Vlaamse regering spreekt zich over de goedkeuring van de personeelsformatie uit ...".

Ontworpen artikel 156

In het ontworpen artikel 55, § 1, eerste lid, vervange men de woorden "dat onder een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ressorteert" door "dat afhangt van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn". De laatstgenoemde woorden stroken met de terminologie gebruikt in andere bepalingen van de wet van 8 juli 1976 (zie o.m. artikel 94), en doen ook sterker blijken van het onderscheid tussen ziekenhuizen die afhangen van een O.C.M.W. zelf en ziekenhuizen die afhangen van een vereniging waarvan het O.C.M.W. deel uitmaakt.

Ontworpen artikel 158

In het ontworpen artikel 79, derde lid, wordt enkel verwezen naar de (ontworpen) artikelen 135bis tot 135septies, niet naar artikel 135octies, dat nochtans in hetzelfde hoofdstuk voorkomt. Gevraagd of het hier om een vergissing gaat, heeft de gemachtigde ambtenaar ontkennend geantwoord.

Ontworpen artikel 159

Er wordt verwezen naar opmerking 2 i.v.m. de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

Ontworpen artikel 162

In het ontworpen artikel 94, § 4, a (lees : artikel 94, § 4, 1°) schrijve men : "... behoudens de deskundigen aangewezen door de gemeenteraad, bedoeld in § 9".

Ontworpen artikel 165

1. In het ontworpen artikel 111, § 1, moet de laatste volzin volgens de gemachtigde ambtenaar geschrapt worden.

2. In het ontworpen artikel 111, § 3, eerste lid, tweede volzin, kunnen de woorden "al naargelang het geval" weggelaten worden.

Ontworpen artikel 166

In het ontworpen artikel 112, § 2, kan het woord "gemotiveerd" weggelaten worden. Dat het bevoegde orgaan van het O.C.M.W. zijn standpunt moet motiveren, ligt reeds besloten in het voorschrift dat het zijn besluit kan "rechtvaardigen" (lees : "verantwoorden").

Ontworpen artikel 167

Volgens het ontworpen artikel 112bis, § 5, wordt een besluit dat niet langer vatbaar is voor schorsing of vernietiging, "geacht wettelijk en regelmatig te zijn".

De gemachtigde ambtenaar heeft verklaard dat de bedoeling van die bepaling erin bestaat te voorkomen dat een toezichthoudende overheid, naar aanleiding van het toezicht op een bepaalde beslissing van een orgaan van een O.C.M.W. (bijv. de jaarrekening), een vroegere beslissing, waarvoor de termijn voor schorsing of vernietiging inmiddels verstreken is, opnieuw in vraag zou stellen.

Zoals de bepaling thans geformuleerd is, heeft zij echter een draagwijdte die verder gaat dan een beperking van de beoordelingsbevoegdheid van de toezichthoudende overheid.

Omdat zulks niet strookt met de bedoeling van de stellers van het ontwerp én omdat tegen de bepaling, zoals zij geredigeerd is, grondwettelijke bezwaren aangevoerd kunnen worden (1), dient de ontworpen paragraaf 5 anders geredigeerd te worden. De Raad van State geeft de volgende tekst in overweging :

"Ten aanzien van de toezichthoudende overheid wordt een besluit dat niet langer vatbaar is voor schorsing of vernietiging, geacht wettig te zijn.".

Ontworpen artikel 170

1. Het ontworpen artikel 118 voorziet in de mogelijkheid voor een O.C.M.W. om een vereniging op te richten met als enig lid het O.C.M.W. zelf.

De gemachtigde ambtenaar heeft verklaard dat aldus aan het O.C.M.W. de mogelijkheid wordt geboden om op bijv. een ziekenhuis de regels van de vereniging toe te passen, hetgeen een soepeler beheer mogelijk maakt. Bovendien wordt het ziekenhuis in een dergelijk geval duidelijker gescheiden van het O.C.M.W., o.m. door de eigen rechtspersoonlijkheid.

Het ontwerp voorziet aldus in de oprichting van een vereniging sui generis (2).

---

(1) Het volstaat te wijzen op artikel 159 van de Grondwet, naar luid waarvan de rechter besluiten of verordeningen alleen mag toepassen in zoverre zij met de wetten overeenstemmen.

(2) Voor zoveel nodig, weze opgemerkt dat de gemeenschappen voor een dergelijke regeling bevoegd zijn.

2. De gemachtigde ambtenaar heeft voorts verklaard dat het ontworpen artikel 118, tweede lid, tot gevolg heeft dat artikel 121bis van de wet van 8 juli 1976 niet van toepassing is op verenigingen die een ziekenhuis beheren.

Dit zou duidelijkheidshalve best uit het ontworpen artikel 118 of uit artikel 121bis blijken.

Ontworpen artikel 171

1. Uit het ontworpen artikel 119, eerste en derde lid, volgt dat een gemeenteraad zich niet meer uitspreekt over de oprichting van een vereniging, over de statuten van een vereniging of over de toetreding tot een vereniging, als daarover in consensus een "positief" (lees : "gunstig") advies is gegeven door het overlegcomité bedoeld in artikel 26, § 2, van de wet van 8 juli 1976.

Voornoemd artikel 26, § 2, bepaalt niet dat het overlegcomité een afspiegeling moet vormen van de raad voor maatschappelijk welzijn en van de gemeenteraad. Het is wettelijk dus mogelijk dat de delegatie van de gemeenteraad enkel uit vertegenwoordigers van de meerderheid binnen de gemeenteraad bestaat. De ontworpen bepaling zou tot gevolg hebben dat, in geval van consensus binnen het overlegcomité, de minderheid binnen de gemeenteraad in het geheel niet de mogelijkheid zou hebben om zich rechtstreeks met de oprichting van de vereniging of met de statuten ervan in te laten. Het is de vraag of dit gevolg door de stellers van het ontwerp gewild is.

2. In het derde lid schrijve men : "Het besluit van de raad van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn om toe te treden tot een bestaande vereniging ...".

Ontworpen artikel 173

Zoals het ontworpen artikel 124, derde lid, geredigeerd is, kan het aandeel van de deskundigen maximaal $^1/_3$ van de door het O.C.M.W. aan te wijzen bestuurders bedragen. De memorie van toelichting, die het ten onrechte heeft over $^1/_3$ van het aantal bestuurders benoemd door de algemene vergadering, dient met de tekst in overeenstemming te worden gebracht.

Ontworpen artikel 174

Het ontworpen artikel 125, derde lid, bepaalt dat, als de openbare rechtspersonen niet beschikken over de meerderheid van de stemmen in de verschillende bestuurs- en beheersorganen van een vereniging die een ziekenhuis exploiteert, de toepassing van de artikelen 109 tot 114 van de wet op de ziekenhuizen (i.v.m. de financiering van tekorten van openbare ziekenhuizen) zodanig gebeurt "dat de tegemoetkoming in de tekorten van de vereniging voor elke openbare rechtspersoon gebeurt in dezelfde verhouding als die van zijn inbreng in de vereniging tot de totaliteit van de inbreng van alle deelgenoten".

Het ontwerp bevat geen regeling voor het geval de openbare rechtspersonen wèl beschikken over de meerderheid van de stemmen. Om interpretatieproblemen te vermijden, zou best uitdrukkelijk bepaald worden of in dat geval de regeling van de wet op de ziekenhuizen onverkort geldt (1), dan wel of ook in dat geval de openbare rechtspersonen slechts in verhouding tot hun inbreng in de tekorten tegemoetkomen.

Ontworpen artikel 178

Ontworpen hoofdstuk XIIbis (algemeen)

De bepalingen van het ontworpen hoofdstuk XIIbis (artikelen 135bis tot 135octies) zijn erop gericht de O.C.M.W.'s de mogelijkheid te bieden om de exploitatie van een ziekenhuis toe te vertrouwen aan een vereniging zonder winstoogmerk die zij met andere publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen oprichten.

Dergelijke bepalingen kwamen reeds voor in het hiervóór genoemde voorstel van decreet van de heer Vandeurzen.

---

(1) Artikel 114 van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987, bepaalt dat het tekort van een ziekenhuis afhangend van een vereniging bedoeld in artikel 118 van de wet van 8 juli 1976, gedragen wordt "door de ondergeschikte besturen die van de vereniging deel uitmaken, volgens de onderlinge verhouding van hun aandeel in de vereniging". De private deelgenoten dragen alsdan niet bij in het tekort.

In zijn genoemd advies L. 24.342/8 oordeelde de Raad van State dat het de overheid niet ontzegd was de exploitatie van een ziekenhuis, zijnde een opdracht die niet tot de essentiële arbeidstaken behoort, aan een privaatrechtelijke vereniging toe te vertrouwen. Weliswaar diende voorzien te worden in een voldoende controle van de overheid; de bepalingen van het voorstel werden geacht aan die voorwaarde te voldoen. Ten slotte werd vastgesteld dat de regeling inzake de bedoelde verenigingen zonder winstoogmerk geen afwijking inhield van de dwingende bepalingen van de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend (1).

Die beschouwingen gelden ook ten aanzien van het thans voorliggende ontwerp. Wat i.h.b. de controle van de overheid op de werking van een vereniging in de zin van de ontworpen bepalingen betreft, moet te dezen verwezen worden, enerzijds, naar het ontworpen artikel 135quater, 3°, waaruit blijkt dat een aantal belangrijke beslissingen (toetreding of uitsluiting van leden, statutenwijziging, verlenging van de duur van de vereniging, vrijwillige ontbinding) slechts genomen kunnen worden mits alle "deelgenoten" ermee instemmen, en anderzijds, naar de ontworpen artikelen 135ter, § 1, 135quinquies, § 1, en 135octies, waaruit blijkt dat de beslissing tot oprichting van een vereniging en de hiervóór bedoelde belangrijke beslissingen onderworpen zijn aan de goedkeuring van de betrokken gemeenteraden en aan de machtiging of de goedkeuring van de Vlaamse regering.

---

(1) Advies L. 24.342/8 van 31 maart 1995, geciteerd, pp. 11-14, nr. 3.

Ontworpen artikel 135ter

1. Paragraaf 1, tweede lid, bevat een regeling die, wat de goedkeuring van de gemeenteraad betreft, overeenstemt met die van het ontworpen artikel 171 (ontworpen artikel 119, eerste lid).

Mutatis mutandis geldt hier ook de opmerking bij dat artikel.

2. In paragraaf 1, vierde lid, wordt o.m. bepaald dat de Vlaamse regering het advies inwint "van een door de Vlaamse regering op te richten adviesraad".

De delegatie die aldus aan de Vlaamse regering wordt verleend, is te ruim. In het ontworpen decreet zouden criteria opgenomen moeten worden i.v.m. de bevoegdheid van de adviesraad, de samenstelling ervan, en zo mogelijk de procedure die ervoor gevolgd moet worden.

3. De bepaling van paragraaf 2, tweede lid, b (lees : paragraaf 2, tweede lid, 2°) kan op een duidelijker wijze geredigeerd worden, bijv. als volgt :

"welke de ernstige redenen zijn die verantwoorden dat het samenwerkingsverband de vorm aanneemt van een vereniging zonder winstoogmerk".

Ontworpen artikel 135quinquies

1. Volgens paragraaf 1 zijn de in die bepaling bedoelde beslissingen "onderworpen aan de procedure zoals bepaald in artikel 119, eerste en tweede lid".

Uit de memorie van toelichting blijkt dat het de bedoeling is dat voor de genoemde beslissingen dezelfde toezichtsregelen zouden gelden als "voor de beslissing tot oprichting van de (vereniging zonder winstoogmerk)". In dat geval moet niet naar het (ontworpen) artikel 119, maar naar het (ontworpen) artikel 135ter, § 1, verwezen worden.

2. De eerste volzin van paragraaf 2, tweede lid, zou beter toegevoegd worden aan het eerste lid, zodat duidelijker blijkt dat de overige bepalingen van het tweede lid betrekking hebben op elke bemiddelaar, ongeacht of deze in consensus dan wel door de gouverneur is aangewezen.

Overigens kan in die volzin gepreciseerd worden dat het gaat om de "zetel van de vereniging".

3. De bepaling van paragraaf 2, tweede lid, tweede volzin, voorziet in een onverenigbaarheid voor de betrokken bemiddelaar.

Als het doel erin bestaat het risico van partijdigheid te vermijden, schrijve men beter dat de bemiddelaar niet betrokken mag zijn, noch geweest mag zijn, bij het beheer van een "betrokken" verzorgingsinstelling (i.p.v. bij het beheer van een "private" verzorgingsinstelling).

Ontworpen artikel 135septies

Mutatis mutandis geldt hier dezelfde opmerking als bij het ontworpen artikel 173 (artikel 124).

Artikel 4

De gemachtigde ambtenaar heeft verklaard dat de in dit artikel vervatte overgangsregeling enkel betrekking heeft op de regels inzake administratief toezicht die van toepassing zijn vóór de inwerkingtreding van het ontworpen decreet.

Die precisering zou best in de tekst zelf opgenomen worden.

Artikel 5

De bepaling volgens welke de in dit artikel vervatte overgangsregeling geldt "in afwijking van artikel 171", is moeilijk te begrijpen. Rekening houdend met hetgeen in de memorie van toelichting wordt uiteengezet, redigere men dit artikel beter als volgt :

"De bestaande verenigingen, opgericht volgens de bepalingen van hoofdstuk XII van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, blijven tot aan de eventuele wijziging van hun statuten onderworpen aan de bepalingen van dat hoofdstuk zoals zij gelden vóór de wijziging ervan bij dit decreet.".

De kamer was samengesteld uit

Mevrouw	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de Heren	M. VAN DAMME, P. LEMMENS,	staatsraden,
	G. SCHRANS, E. WYMEERSCH,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN VAERENBERGH, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door de H. J. DRIJKONINGEN en toegelicht door de H. E. VANHERCK, referendarissen.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS M.-R. BRACKE